

Σχοινένε, ἥλ. οὐδ. κατάβασις, τὸ καταβαίνειν. = σωστέστειε. (88)

Σχοινάδ, δῆση. παρτ. εχοδάχ^z (καὶ-δάχ^z, καὶ εχοινάχ^z).

ἀρ. ειναόχ^z (τὸ 2. προσ. εσέλ^z, εωσλ^z, εωσλὸ ἐσὶ. καὶ ενιεσέλ^z, ενιεσλ^z, ώλὸ ἐσὶ

Ιόπερ ἀνήκει τῷ ενιεχοινάδ^z εσί=εψιϊ. Σύιϊ ἡ πρέζε

ρήματι, ἀλλ' ἐστὶν εὑχρυτον εσίϊ. ὁ ὄν καὶ πρών.

καὶ ἐνταῦθα, ως ἐγδὰ ενιε- Σύιοποδοζένε, ἥλ. οὐδ. νίο-

σέλ^z ἐσὶ καὶ εμέρτη. ὅτε θεσία.

κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον Σύιν^z, α. ἀρσ. νίδ^z, γόνος.

ἀντὶ τοῦ ἐγδὰ εσέλ^z ἐσί. . .]. Σύριψε, α. οὐδ. πυτία, πυετία,

τὸ 3. ενίδε). μελ. ενίδ^z, Σύίτοστη, η. θηλ. πλησμονή;

εши. καταβαίνω, κατέρχομαι. Σύίβερνήι, α. οε. ἐπιθ. βό-

μαι. (161. ἡ μτχ. εχοινάψιϊ- ρειος, ἀρκτῶος, ἀρκτικός.

ἐστὶν ἀντὶ τῆς εχοινάψιϊ-

έση. ἀριθμέω-ῶ, ἔξαριθμέω-ῶ. Σπαθ.-ελ.-μαι. Σμτχ.

παθ. χρ. ἀρ. σοχτένειη. ἡ-ριθμημένος, ἔξηριθμημένος.

Σηνιβάλο, εши. ἀρ. εσίχ^z. μ. εσιϊ, εши. συρόάπτω. Σμτφρ.

-λέστη-κώδην. συρόάπτω δόλους-ραδιουργίας καὶ τ. τ.

Σύιπερ οὐδέποτε Σύιϊ=εψιϊ. Σύιϊ ἡ πρέζε

ρήματι, ἀλλ' ἐστὶν εὑχρυτον εσίϊ. ὁ ὄν καὶ πρών.

Σύριψε, α. οὐδ. πυτία, πυετία, οπός (178).

Σύίτοστη, η. θηλ. πλησμονή; Σύίβερνήι, α. οε. ἐπιθ. βό-

ρειος, ἀρκτῶος, ἀρκτικός. Σύίβερνοε ειάνηε. ὄρα ἐν τῷ ειάνηε. Σ-πόλιος. ὁ ἀρκτι-

κός πόλος. Σ-βέτρζ. βορέας, βορ-ρᾶς, ἀρκτος. 2)=είβερνήι

βέτρζ. Σύιδάλιψε, α. οὐδ. ἔδρα, καθέδρα, κάθισμα.

Σύιδάλο, εши. παρτ. ειδάχ^z (ο ἀρ. καὶ ὁ μελ. ἐκ τοῦ εικής) ἀμτβτ. καθίζω (δηλ. ἐσὶ. τὸ 3. σοχτέ). μ. σοχτός, βάλλω ἐμαυτὸν κατὰ γῆς).